

بیانات رهبر معظم انقلاب اسلامی در خطبه های نماز عید فطر - 15 / آذر / 1381

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين. بارئ الخلائق اجمعين. والصلاة والسلام علي سيدنا و نبينا ابي القاسم المصطفى محمد و علي آله الأطيبيين الأطهرين المنتجبين. الهداة المهديين المعصومين. سيما بقيّة الله في الأرضين. و صلّ علي ائمة المسلمين و حماة المستضعفين و هداة المؤمنين.

عید سعید فطر را به همه مسلمانان عالم و به ملت شریف ایران و به شما نمازگزاران عزیز تبریک می گویم و همه نمازگزاران عزیز و خودم را به رعایت تقوا توصیه می کنم.

نتیجه روزه ماه رمضان، ذخیره تقوا در دل و جان ماست که باید ما را در راههای پُر پیچ و خم زندگی در طول سال مدد کند و صراط مستقیم را برای ما تضمین نماید.

ماه رمضان با همه عظمت و کرامت و فضایی انباشته از رحمتش سپری شد و مردم مسلمان در سراسر عالم در این ماه به برکت روزه روزها و توسل و دعا و ذکر و تلاوت قرآن، دلها و جانهای خود را نورانیتر و به خدا نزدیکتر کردند. به برکت ماه رمضان، برای مسلمان فرصتی پیش می آید که باید از آن در جهت تقویت حیات معنوی و نشاط مادی خود استفاده کند. یکی از درسهای بزرگ ماه رمضان که در خلال دعا و روزه و تلاوت قرآن در این ماه باید آن را فرا بگیریم و استفاده کنیم، این است که با چشیدن گرسنگی و تشنگی، به فکر گرسنگان و محرومان و فقرا بیفتیم. در دعای روزهای ماه رمضان می گوئیم: «اللهم اغن كل فقير. اللهم اشبع كل جائع. اللهم اكس كل عريان». این دعا فقط برای خواندن نیست؛ برای این است که همه خود را برای مبارزه با فقر و مجاهدت در راه ستردن غبار محرومیت از چهره محرومان و مستضعفان موظف بدانند. این مبارزه، یک وظیفه همگانی است. در آیات قرآن می خوانیم: «أرأيت الذي يكذب بالدين. فذلك الذي يدع اليتيم. و لايحضّ علي طعام المسكين». یکی از نشانه های تکذیب دین این است که انسان در مقابل فقر فقیران و محرومان بی تفاوت باشد و احساس مسؤولیت نکند. در ماه رمضان، به برکت روزه، طعم گرسنگی و تشنگی و نرسیدن به آنچه اشتهای نفس انسان است را درک کردیم و چشیدیم. این باید ما را به احساس مسؤولیتی که اسلام در قبال مسأله مهم فقر و فقیر از یکایک مسلمانان خواسته است و بر دوش آنان وظیفه نهاده است، نزدیک کند.

البته علاج فقر به شکل اصولی در هر جامعه ای، از راه استقرار عدالت اجتماعی و نظام عادلانه در محیط جامعه است، تا کسانی که اهل دست اندازی به حقوق دیگرانند، نتوانند ثروتی را که حق همگان است، به سود خود مصادره کنند. این یک وظیفه دولتی و حکومتی است؛ اما مردم هم به نوبه خود وظیفه سنگینی بر دوش دارند. اجرای برنامه های اجتماعی فقط در بلندمدت و میان مدت و بتدریج امکانپذیر است؛ اما نمی شود منتظر ماند تا برنامه های اجتماعی به ثمر برسد و شاهد محرومیت محرومان و فقر گرسنگان در جامعه بود. این وظیفه خود مردم و همه کسانی است که می توانند در این راه تلاش کنند.

همه باید خود را موظف به مواسات بدانند. مواسات یعنی هیچ خانواده ای از خانواده های مسلمان و هم میهن و محروم را با دردها و محرومیتها و مشکلات خود تنها نگذاشتن؛ به سراغ آنها رفتن و دست کمک رسانی به سوی آنها دراز کردن. امروز این یک وظیفه جهانی برای همه انسانهایی است که دارای وجدان و اخلاق و عاطفه انسانی هستند؛ اما برای مسلمانان، علاوه بر این که یک وظیفه اخلاقی و عاطفی است، یک وظیفه دینی است.

به همسایه ها و فقرا رسیدگی کنید. یکی از عواملی که نمی گذارد دست کسانی که توانایی کمک دارند، به یاری فقرا دراز شود، روحیه مصرف گرایی و تجمل در جامعه است. برای جامعه بلای بزرگی است که میل به مصرف، روزبه روز در آن زیاد شود و همه به بیشتر مصرف کردن، بیشتر خوردن، متنوعتر خوردن، متنوعتر پوشیدن و دنبال نشانه های

مُد و هر چیز تازه برای وسایل زندگی و تجملات آن رفتن، تشویق شوند. چه ثروتها و پولهایی که در این راهها هدر می رود و از مصرف شدن در جایی که موجب رضای خدا و رفع مشکلات جمعی از مردم است، باز می ماند! مصرف گرایی برای جامعه بلاي بزرگی است. اسراف، روزبه روز شکافهای طبقاتی و شکاف بین فقیر و غنی را بیشتر و عمیقتر می کند. یکی از چیزهایی که لازم است مردم برای خود وظیفه بدانند، اجتناب از اسراف است. دستگاههای مسؤول بخشهای مختلف دولتی، بخصوص دستگاههای تبلیغاتی و فرهنگی - به ویژه صدا و سیما - باید وظیفه خود بدانند مردم را نه فقط به اسراف و مصرف گرایی و تجمل گرایی سوق ندهند؛ بلکه در جهت عکس، مردم را به سمت قناعت، اکتفا و به اندازه ی لازم مصرف کردن و اجتناب از زیاده روی و اسراف دعوت کنند و سوق دهند. مصرف گرایی، جامعه را از پای درمی آورد. جامعه ای که مصرف آن از تولیدش بیشتر باشد، در میدانهای مختلف شکست خواهد خورد. ما باید عادت کنیم مصرف خود را تعدیل و کم کنیم و از زیادیها بزنیم. جوانان اجتماعات خانوادگی تشکیل دهند و کمکهایی افراد خانواده را جمع کنند و در درجه اوّل به مصرف فقرا و ندارهائی همان خانواده و فامیل برسانند و اگر نیازی نبود، به فقرای دیگر رسیدگی کنند. امروز در جامعه ما فقر وجود دارد. وظیفه ما به عنوان نظام اسلامی، ریشه کن کردن فقر در جامعه است. نباید در جامعه محرومیت باشد. این تکلیف ماست به عنوان دولت، به عنوان نظام اسلامی، به عنوان آحاد مردم. «کلکم راع و کلکم مسؤول عن رعیتة»؛ این وظیفه همه است. هر کدام به نحوی تجمل و اسراف و زیاده روی را کم کنیم. این درس ماه رمضان است. این کار، همّت و گذشت و بصیرت و آگاهی می خواهد. از خدای متعال کمک بخواهیم. خانواده های بسیاری هستند که نه از روی تن پروری و تن به کار ندادن، بلکه به معنای واقعی کلمه محروم و مستمندند. باید اینها را شناسایی و پیدا کنید - کار مشکلی هم نیست - و به اینها کمک نمایید. پروردگارا! ما را در انجام دادن این وظیفه بزرگ و اساسی یاری کن. پروردگارا! به محمد و آل محمد ضررهائی اسراف و مصرف گرایی و منافع مواسات و رسیدگی به محرومان و مستمندان را برای یکایک افراد جامعه ما روشن بکن و آنها را به این کار موفق فرما.

بسم الله الرحمن الرحيم

والعصر. انّ الانسان لفي خسر. الا الذين امنوا و عملوا الصّالحات و تواصلوا بالحقّ و تواصلوا بالصّبر

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله ربّ العالمين. والصّلاة والسّلام علي سيّدنا و نبينا ابي القاسم المصطفى محمد و علي آله الأطيبين الأطهرين المنتجبين. سيّما علي اميرالمؤمنين والصدّيقة الطاهرة سيّدة نساء العالمين والحسن والحسين سبطي الرّحمة و امامي الهدي و علي بن الحسين و محمدبن علي و جعفر بن محمد و موسي بن جعفر و علي بن موسي و محمدبن علي و علي بن محمد والحسن بن علي والخلف القائم المهدي. حججك علي عبادك و امنائك في بلادك. و صلّ علي ائمة المسلمين و حماة المستضعفين و هداة المؤمنين. و استغفرالله لي و لكم. همه برادران و خواهران نمازگزار را به رعایت تقوای الهی و پرهیز از آنچه موجب سخط و خشم الهی بر یک امت است، دعوت و توصیه می کنم.

امروز وظایف مربوط به جامعه و امت اسلامی، به یکایک مسلمانان جهان متوجّه است. امروز دنیای اسلام بیشتر از همیشه به همگرایی و نزدیکی، احساس نیاز می کند. علت این است که دشمن اسلام و نظام اسلامی و امت اسلامی چنگ و دندان نشان داده است؛ نه فقط به یک کشور و یک جامعه و جمعی از مسلمانان، بلکه به امت اسلامی. اگرچه ایادی استکبار و سردمداران آنها در تعبیرات خود سعی می کنند اشتباهاتی را که موجب شد راز آنها برای امت اسلامی از پرده بیرون بیفتد، بپوشانند - می گویند ما با مسلمانان دشمنی نداریم - اما این جمله، سخنی بی پشتوانه و بی معناست. امروز عمل و نقشه های استکبار، صهیونیسم و امریکا - که چندان هم پوشیده و پنهان

نیست - نشان می‌دهد که با اسلام و امت اسلامی دشمنند.

منطقه‌ای که امت اسلامی در آن ساکن است، یکی از مهمترین مناطق روی کره زمین است. استکبار به ثروت زیرزمینی و ثروت ملی و بازار مصرف و مغزهای آنها احتیاج دارد و باید آنها را تصرف کند و این آرزو، با بودن اسلام و احکام نورانی اسلام و آیات و تعالیم حیاتبخش قرآن عملی نیست. لذا با اصل این تعالیم، دشمن و مخالفند. یک روز سردمداران استکبار جهانی خیال می‌کردند از اسلام چیزی باقی نمانده است. با سیلاب و گنداب شهوترانی‌ای که در دنیا راه انداخته بودند، خیال می‌کردند از تعالیم اسلامی و روحیه اسلامی و غیرت اسلامی و پارسایی اسلامی و انگیزه اسلامی چیزی در میان مسلمانان باقی نمانده است؛ اما بعد دیدند اشتباه کرده‌اند. اولاً برافراشته شدن پرچم اقتدار اسلامی در ایران بزرگ و میان این ملت با شرف و پرافتخار؛ ثانیاً بیداری اسلامی در همه دنیای اسلام، آنها را از غفلت بیرون آورد و فهمیدند اسلام یک حقیقت بسیار درخشان و پُرصلابت است. لذا با آن مبارزه می‌کنند. امروز دنیای اسلام و ملت‌های اسلامی این حقیقت را درک کرده‌اند. لذا شما می‌بینید اطلاعاتی که خود آنها دارند، به آنها می‌گوید در کشورهای اسلامی، آمریکا و صهیونیسم و استکبار و سردمداران آن منفورند. امروز دنیای اسلام احساس می‌کند به یکپارچگی احتیاج دارد. سران اسلامی باید همت کنند. ما در جمهوری اسلامی وظیفه سنگینی بر دوش داریم. امروز چشم دنیای اسلام به ملت ایران است. هر حادثه‌ای که در ایران به وجود آید - اعم از حوادث مثبت یا منفی - ملت‌های مسلمان به سوی آن گردن می‌کشند و با دقت آن را مورد مطالعه قرار می‌دهند؛ از آنچه نشانه پیروزی و موفقیت ملت ایران است، عمیقاً شادمان و از آنچه از آن احساس خطر شود، به شدت نگران می‌شوند. این امروز تقریباً در همه جای دنیای اسلام - بخصوص میان قشرهای آگاه و روشنفکر - عمومی است. استکبار، هم در ایران و هم در کشورهای اسلامی ملت‌هایی را می‌خواهد که اسیر و زبون و سربه‌زیر و مطیع و به مفاخر و میراث‌های فرهنگی شان بی‌اعتنا باشند؛ ملت‌هایی که در مقابل غارت منابع معنوی و مادی شان حساسیتی نشان ندهند. این توقعی که آنها دارند کجا و سربلندی و افتخار و همت والای ملت ایران که پرچم پرافتخار اسلام را با اقتدار در دست گرفته است و در مقابل تهدیدهای دشمنان، راه مستقیم خود را می‌رود، کجا! امروز ملت ایران بزرگترین ملتی است که هیچ تهدید و تطمیعی از سوی قدرتمندان جهانی، روی او و سرنوشت او اثری ندارد.

من باید از عموم ملت ایران به خاطر راهپیمایی روز قدس امسال که بسیار باشکوه و با عظمت برگزار شد، صمیمانه تشکر کنم. همین‌هاست که نشان دهنده اقتدار ملت ایران و عزم جوانان این ملت بر ادامه راه امام بزرگوار و پیگیری اهداف و آرمان‌های انقلاب اسلامی و نظام اسلامی است. دشمن سعی می‌کند این اقتدار را درهم بشکند. هر جا و هر چیزی که نشانه‌ای از اقتدار ملت در آن وجود دارد، برای دشمن یک آماج و یک هدف حمله است. اقتدار نظام، اقتدار دولت، اقتدار مسؤولان کشور - که خلاصه اقتدار ملت و انعکاس اقتدار ملی است - برای آنها یک هدف برای حمله است. هر چیزی که اقتدار معنوی و مادی شما ملت را تضمین می‌کند، دشمن با آن مخالف است. دشمن، با بسیج و پیگیری احکام اسلامی و مبارزان راستین و ثابت قدم و روحانیت و جوانان مؤمن در دانشگاه‌ها و مسؤولان پارسا و پیگیر و جدی مخالف است.

کسانی که در داخل با انگیزه‌های مختلف گاهی حرف‌های دشمن را تکرار می‌کنند - که ان شاء الله نادانسته و ناخودآگاه و از روی بی‌اطلاعی است - باید خیلی مراقب باشند. هر نقطه‌ای را که دشمن هدف می‌گیرد و استکبار و صهیونیسم آن را آماج قرار می‌دهند، شما بدانید آن نقطه یکی از نقاط اصلی اقتدار ملت ایران است؛ می‌خواهند این اقتدار را درهم بشکنند.

جوانان ما باید خیلی هوشیار باشند؛ دانشجویان ما باید خیلی آگاه و متوجه باشند؛ عموم ملت هم که بحمدالله همیشه آگاه بوده‌اند، باید خیلی مراقب و مواظب باشند. دشمن نباید بتواند سوءاستفاده کند. یک اختلاف نظر جزئی

را بزرگ می کنند و یک نابسامانی را چند برابر نشان می دهند، برای این که وحدت و یکپارچگی ملت و مسؤولان را مخدوش کنند. اختلافات جزئی و نظری را به شکافهای عمیق اعتقادی تبدیل می کنند؛ یا اگر نمی توانند تبدیل کنند، این طور وانمود می کنند. اینها هدفهای دشمن است؛ همه باید مراقب باشند؛ مسؤولان و رؤسا هم مراقب باشند؛ یکدیگر را تضعیف نکنند، وظایف قانونی یکدیگر را مورد اهانت قرار ندهند و کارهای قانونی یکدیگر را زیر سؤال نبرند.

قوا، یکدیگر را تضعیف نکنند. قوای سه گانه و مسؤولان در جای خود وظایف سنگینی دارند و باید به آن وظایف با جدیت رسیدگی کنند. وقتی ملت ببیند مسؤولان با یکدیگر متحد و متفقند؛ یک حرف را می زنند و یک راه را دنبال و یک هدف را تعقیب می کنند، در دلش نور امید فروزانتر می شود. دشمن با این مخالف است و نمی خواهد بگذارد. امیدواریم پروردگار عالم همه ما و ملت‌های اسلامی را بیدار کند و مسؤولان کشورهای اسلامی را به انجام وظایف بزرگشان وادار نماید.

بسم الله الرحمن الرحيم

قل هو الله احد. الله الصمد. لم يلد و لم يولد و لم يكن له كفواً احد.

والسلام عليكم ورحمة الله